

Hallgatói élménybeszámoló

Az Erasmus ösztöndíj jóvoltából a 2009/2010-es tanév tavaszi félévét a lengyelországi Lublin városka II. János Pál Katolikus Egyetemén tölthettem. Az intézménynek otthont adó városka az egyik legrégebbi lengyel település, története a VI. századig nyúlik vissza, melyre a hangulatos központi tér is emlékeztet, Tadeusz Kosciuszko lovasszobrával a közepén.

A városban a II. János Pál mellett még tizenegy egyetem és főiskola található, így elmondható, hogy a háromszázezer lakos jelentős részét teszik ki az évet-félévet itt töltő, megannyi országból érkező egyetemisták. Csak az én ottlétem alatt találkoztam olasz, spanyol, portugál, sőt még nigériai fiatalokkal is.

Az alkalmankénti szorgalmas lengyeltanulás és az angol szaknyelv gyakorlására kiváló alkalmat biztosító órák (melyek közül kiemelendő az amerikai professzor, Dr. Swenson) mellett számtalan szórakozási lehetőség közül választhatunk. Amellett, hogy Lublin lázasan készül a 2016 évi Európa Kulturális Fővárosa cím elnyerésére, megtalálható benne minden modern európai nagyváros kelléke, a pláza, melynek tetején bowlingpálya, biliárd és diszkó is található, továbbá a budapesti diákbarát szórakozóhelyek hasonmásai, valamint egy a híres vérbeli futballszurkolói pub, a Tifosi is szórakozást kínál a kikacsolódni vágyóknak.

Emellett a kulináris csemegék kedvelői is megtalálhatják számításukat, mindenkinek ajánlom a zurek, a pirogi és a bigosz megkóstolását. A különleges italok kedvelőinek az aszalt gyümölcsökkel, fűszerekkel és mézzel ízesített forralt sör kötelező, ami igen jó társ lehet a téli hidegben.

Az időjárásról meg kell jegyeznem, hogy a tavaszi időszakban is téli hideg és fagy megviselheti a kontinentális-mediterrán magyar földhöz szokott szervezetet. Meleg ruha és réteges öltözködés erősen ajánlott! Igaz ez akkor is, ha fel akarjuk fedezni a lengyel tájat, ugyanis néhány órás (mikro)busz úttal mind Krakkót, mind Varsót elérhetjük.

Ha társaságra vágyunk, megtalálhatjuk, a lengyelekről általánosságban elmondható, hogy barátságosak és különösen a fiatalok bírják az angol nyelvet (tapasztatom szerint még nálunk is jobban). Szubjektív véleményként a férfiak leginkább orosz arcúval bírnak, a nők pedig a kellemes magyar változatosságtól eltérően alkatra medveszerűek.

A fentiek mellett vonzó lehet a mérsékelt árszínvonal, amely az egész országra jellemző és különösen megfigyelhető a szolgáltatások esetében, egy-egy hangulatos éttermi vacsora ára például megközelítőleg a fele az itthoninak, így mindenképpen érdemes felfedezni az arra váró titkos zugkifőzdéket is.

Összességében elmondhatom, aki tágítani kívánja látókörét és szeretne tapasztalatokat gyűjteni, más kultúrát megismerni (nem is gondolnánk, hogy egy földrajzilag ilyen közel eső országban is mennyi furcsaság és eltérő gondolat férhet meg), annak feltétlenül ajánlom Lengyelországot legalább egy néhány hetes utazás erejéig. Az ismerkedés első mondata pedig mindig ez legyen: „*Polak, Węgiel, dwa bratanki, i do szabli, i do szklanki.*” (Lengyel, magyar – két jó barát, együtt harcol, s issza borát.)

Budapest, 2010. október 10.

Tóth Titanilla